Lietas arhīva Nr. 102AA-0059-20/14
ECLI:LV:KUAT:2020:0918.1A69006220.5.S

SPRIEDUMS
Liepājā 2020.gada 18.septembrī

Kurzemes apgabaltiesa:
tiesnesis referents Krists Līcis
tiesneši Ināra Rozīte, Didzis Aktumanis

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. D/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 80. panta ceturto daļu saistībā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 3.jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Koordinācijas un kontroles pārvaldes Licencēšanas un atļauju sistēmas biroja inspektors /Valsts amatpersona/ 2019.gada 26.oktobrī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC305039 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2019.gada 26.oktobrī plkst.02.32 /pers. D/ vadīja transportlīdzekli */TL marka/*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pa autoceļu P120 apdzīvotā vietā Renda, kur transportlīdzeklī atradās viņam piederošs medību ierocis C1 karabīne *BLASER R8223 REM*, Nr.R/062736-RB0505496, kas nav bijis iesaiņots un bijis pielādēts (viena patrona stobrā, četras patronas padošanas mehānismā, kas pievienots ierocim), kā arī ierocim bija pievienots klusinātājs un nakts redzamības tēmēklis – termālā kamera – optika *PULSAR APEX* Nr.764004994.

Protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Medību likuma 24.panta 2.punkts un 9.punkta m) apakšpunkts, Ministru kabineta 2014.gada 22.jūlija noteikumu Nr.421 "Medību noteikumi" 25.punkta 3.apakšpunkts, 62.punkts, atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 80.panta ceturtajā daļā (*lietas 31.lapa*).

[2] Ar Valsts meža dienesta Dienvidkurzemes virsmežniecības 2019.gada 25.novembra lēmumu Nr.12H-PC305039-19 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) /pers. D/ saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 80.panta ceturtās daļas un sodīt ar naudas sodu 40 *euro* apmērā, konfiscējot pārkāpuma izdarīšanas rīkus – medību ieroci C1 karabīni *BLASER R8223 REM* Nr.R/062736-RB0505496, termālo kameru – optiku *PULSAR APEX* Nr.764004994, klusinātāju *ULTRA* Nr.246690415, piecas patronas (*lietas 19.-21.lapa*).

[3] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, /pers. D/ to apstrīdēja augstākā iestādē un ar Valsts meža dienesta (turpmāk – Iestāde) ģenerāldirektora /Valsts amatpersona/ 2020.gada 20.janvāra lēmumu Nr.VMD1-20/68 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums, bet /pers. D/ sūdzība noraidīta (*lietas 3.-9.lapa*).

[4] Par Iestādes Lēmumu sūdzību iesniedzis /pers. D/, lūdzot pilnībā atcelt Iestādes Lēmumu, jo viņa darbībās nav administratīvā pārkāpuma sastāva, un taisīt jaunu spriedumu, uzliekot sodu par Latvijas APK 181.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu (*lietas 36.-38.lapa*).

[5] Ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 3.jūlija spriedumu atstāts negrozīts Iestādes Lēmums, ar kuru atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums, bet /pers. D/ sūdzība noraidīta.

[6] Par Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 3.jūlija spriedumu /pers. D/ iesniedzis apelācijas sūdzību, lūdzot to atcelt un izbeigt administratīvo lietvedību, jo nav izdarījis Latvijas APK 80.panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, kā arī lūdzot taisīt jaunu spriedumu, uzliekot viņam sodu par Latvijas APK 181.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Sūdzībā norādīts, ka tiesa tendenciozi ir izvērtējusi pierādījumus un nepareizi pielietojusi tiesību normas, līdz ar to nepareizi kvalificēts administratīvais pārkāpums.

Tiesa, atsaucoties uz Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu, norādījusi, ka tā pievienojas Iestādes Lēmumā paustajai motivācijai par pārkāpuma apstākļiem un raksturu, kā arī papildus vērsusi uzmanību uz Medību likuma 24.pantā norādītajām darbībām, kuras atzīstamas par nelikumīgām medībām.

Attiecībā uz minēto sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņš gan sākotnējā sūdzībā, gan arī sūdzībā tiesai bija norādījis, ka Ministru kabineta noteikumu Nr.421 "Medību noteikumi" 33.punkta izpratnē medību sākums ir brīdis, kad mednieks ierodas medību iecirknī (medību platībās) un sagatavo lietošanai medību rīkus vai medību šaujamieroci. Minētajā tiesību normā ietverts izsmeļošs medību sākuma vietas raksturojums. Tiesību normā nav norādīts, ka par medību sākuma vietu uzskatāma vieta, kurā medīt aizliegts, ja persona tajā ierodas ar lietošanai sagatavotu šaujamieroci vai medību rīkiem. Turklāt minēto noteikumu 33.punktā ietverts nepieciešamais nosacījums – ja medībās limitēto medījamos dzīvnieku gaida, tam pieiet vai to pievilina.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka konkrētajā gadījumā vieta, kur viņš tika apturēts, vadot transportlīdzekli Stendes virzienā (apdzīvotās vietas Renda centrā starp Rendas veikalu un tiltu pār Abavu uz autoceļa), neatrodas medību iecirknī (medību platībās). Tā ir vieta, kur medīt aizliegts. Tas, ka sūdzības iesniedzējs vadījis transportlīdzekli pa koplietošanas ceļu apdzīvotas vietas centrā, nerada tiesisku pamatu uzskatīt, ka viņš gaidījis medījamo dzīvnieku, tam piegājis tuvāk vai pievilinājis, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka viņš atradies medībās vai arī tās bija uzsācis.

Tādējādi, ja sūdzības iesniedzējs konkrētajā gadījumā nav atradies medībās (nebija tās pat sācis), nav pamata vērtēt jēdziena "lietošanai medībām sagatavota šaujamieroča" skaidrojumu.

Sūdzībā norādīts, ka Latvijas APK 248.panta pirmā daļa nosaka administratīvā pārkāpuma protokola obligātās sastāvdaļas, tai skaitā pārkāpuma izdarīšanas vietu. Turklāt arī lēmumā jābūt norādītam šim obligātajam pārkāpuma objektīvās puses elementam. Gan protokolā, gan lēmumā norādīta pārkāpuma izdarīšanas vieta – apdzīvota vieta Renda uz autoceļa P120. Tādējādi procesa virzītājam bija jāvērtē, vai pārkāpums izdarīts protokolā norādītajā vietā.

Turpmāk sūdzībā norādīts, ka tiesa, izskatot lietu, ir nelikumīgi paplašinājusi pārkāpuma izdarīšanas vietas jēdzienu. Tiesa par Latvijas APK 80.panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanas vietu ir atzinusi autoceļa P120 posmu no Kuldīgas līdz Rendai, kur tika apturēts sūdzības

iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis.

Pretēji spriedumā norādītajam, apturēšanas vietā abās ceļa pusēs neatrodas mežs. Lietā ir noskaidrots, ka transportlīdzeklis tika apturēts apdzīvotas vietas Rendas centrā uz autoceļa P120 posmā starp veikalu un tiltu pār Abavu. Apturēšanas vietā virzienā no Kuldīgas pa labi ceļa malā atrodas dzīvojamā māja, pa kreisi – Rendas pagasta pārvalde, mazliet uz Abavas pusi – kafejnīca.

Tāpat sūdzības iesniedzējs norāda, ka pretēji spriedumā norādītajam, nav vadījis transportlīdzekli ar tajā ievietotu neizlādētu medību ieroci no Kuldīgas ceļā uz savu dzīvesvietu pie Talsiem. Sūdzības iesniedzējs paskaidro, ka transportlīdzekli vadījis Talsu virzienā ar tajā ievietotu neizlādētu medību ieroci pēc treniņšaušanas no Kuldīgas mednieku un makšķernieku biedrības atklāta veida šautuves, kas atrodas starp Kuldīgu un Rendu ceļa labajā pusē (aptuveni 200 m no autoceļa P120 un 3-4 km no Kuldīgas).

Sūdzības iesniedzēja ieskatā tiesas secinājums, ka likums konkrētajā gadījumā neparedz skaidrot "atrašanās transportlīdzeklī ar lietošanai sagatavotu šaujamieroci" nolūku, ir prettiesisks un pretrunā ar spriedumā ietverto atzinumu, ka par nelikumīgām medībām atzīstams nelikumīgu darbību kopums. Neskaidrot pielādēta medību ieroča atrašanās nolūku un apstākļus braucošā transportlīdzeklī nozīmē neievērot administratīvā pārkāpuma lietvedības pamatprincipu- pārkāpuma objektīvās puses kopuma noskaidrošanu, kas veido vai neveido konkrēta pārkāpuma sastāvu, tai skaitā pārkāpuma kvalifikāciju.

Lietā pierādīts, ka naktī uz 2019.gada 26.oktobri uz savu dzīvesvietu caur Rendu sūdzības iesniedzējs devies pēc Kuldīgas šautuves apmeklējuma. Minēto apliecina sūdzības iesniedzēja konsekventi sniegtie paskaidrojumi, tai skaitā paskaidrojumi, kas sniegti uzreiz pēc apturēšanas. Tāpat minēto apliecina arī liecinieka /pers. M/ liecības tiesas sēdē, kā arī Kuldīgas mednieku un makšķernieku biedrības šautuves vadītāja /pers. N/ liecības tiesas sēdē, ka viņš sūdzības iesniedzēju pazīst kā regulāru šautuves apmeklētāju un ka 2020. (iespējams domāts 2019.) gada 25.oktobrī pa dienu pieteicis treniņšaušanu Kuldīgas šautuvē tās pašas dienas vakarā, ko apliecina ieraksts šautuves žurnālā. /pers. N/ apliecināja, ka Kuldīgas šautuve ir atklāta veida šautuve un tajā var trenēties jebkurā diennakts laikā ikviens mednieks, iepriekš to piesakot šautuves vadītājam. Turklāt trenēties var arī nakts laikā, šaujot pa termālajiem mērķiem ar medību ieročiem, kas aprīkoti ar tādām ierīcēm (klusinātāju un termālo tēmēkli), ar kurām aizliegts piedalīties medībās.

Medību sākumu un medībām raksturīgās darbības nosaka Ministru kabineta noteikumu Nr.421 "Medību noteikumi" 33.punkts. Lietā nav iegūti pierādījumi, ka sūdzības iesniedzējs uz koplietošanas ceļa P120 būtu uzbraucis no kāda blakus ceļa, kas ved no medību platībām, jo uz koplietošanas ceļa uzbraucis pa pašvaldības ceļu, kas ved no Kuldīgas šautuves.

Attiecībā par to, vai medību ierocis konkrētajā gadījumā atzīstams par sagatavotu medībām, sūdzības iesniedzējs norāda, ka šim vērtējumam ir sekundāra nozīme jeb nozīme ar nosacījumu, ja tiek konstatēts primārais – medību sākums.

Sūdzības iesniedzējs, atsaucoties uz Ministru kabineta 2014.gada 22.jūlija noteikumu Nr.421 "Medību noteikumu" 33.punktu, paskaidro, ka atradies braucošā automašīnā uz ceļa P120 apdzīvotā vietā Renda, likumīgi pārvadājot medību ieroci, jo vēlējies nokļūt savā dzīvesvietā no Kuldīgas šautuves. Ierocis nav bijis izņemts no iesaiņojuma, tas atradies ieroča somā. Arī lēmumā norādīts, ka ierocis atradies automašīnā uz grīdas, ievietots ieroča somā, pie blakussēdētāja vietas, bet nebija līdz galam aiztaisīts somas rāvējslēdzējs. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka esot paskaidrojis, ka pirms pārvadāšanas ievietojis ieroci somā, bet nav varējis somas rāvējslēdzēju līdz galam aizvilkt, jo tas bija vai nu sabojāts, vai ieķēries. Sūdzības iesniedzējs ieskatā tam nav būtiskas nozīmes minēto noteikumu izpratnē, jo ierocis atradies iesaiņojumā, lai arī līdz galam neaizvērtā. Turklāt tiesas izmeklēšanas laikā konstatēti vēl divi apstākļi, kas neļāva pārvadāto ieroci nekavējoties lietot. Tie ir: 1) ierocis somā atradās uz grīdas transportlīdzeklī perpendikulāri vadītāja un pasažiera kājām tā, ka to nebija iespējams izņemt no glabājuma vietas, neapstādinot transportlīdzekli un neatverot durvis; 2)ierocim bija izslēgta termālā optika bez kuras medības diennakts tumšajā laikā nav iespējamas, jo no elektroniskās optikas ieslēgšanas līdz tās uzlādēšanai paiet aptuveni divas minūtes.

Attiecībā par automašīnas salonā atrastajām izšautajām čaulītēm sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesā paskaidrojis, ka pēc treniņšaušanas savācis visas čaulītes, lai nepiemēslotu šautuvi un čaulīšu atrašanos automašīnas salonā var izskaidrot tikai ar to, ka tās bija izkritušas no kabatas. Sūdzības iesniedzēja ieskatā tiesa tendenciozi šo apstākli izmantoja kā pierādījumu pārkāpuma kvalifikācijai pēc Latvijas APK 80.panta ceturtās daļas.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt tiesas secinājumam, ka ir apšaubāms, ka viņš tumšā diennakts laikā salasījis izšautās čaulītes un paskaidro, ka neatkarīgi no diennakts laika šautuvē izšauto patronu čaulītes vienmēr ieslidina kreisās rokas plaukstā, pēc katra šāviena lēni noraujot aizslēgu, lai čaulītes nenokristu zemē, nebūtu jāpieliecas un tās jāmeklē.

Sūdzības iesniedzēja ieskātā liecinieka liecības, ka automašīnas salonā atradās daudz čaulītes neko nenozīmē, jo no automašīnas netika procesuāli izņemta neviena čaulīte. Sūdzības iesniedzējs nenoliedz, ka automašīnā tiešām atradās dažas čaulītes, kuras bija izkritušas no viņa kabatas. Sūdzības iesniedzējs piekrīt policijas darbinieka /Valsts amatpersona/ viedoklim, ka nenoskaidrota daudzuma čaulīšu vizuālās konstatēšanas fakts transportlīdzekļa salonā nav atzīstams par ticamu, attiecināmu un pieļaujamu pierādījumu Latvijas APK 243.panta piektās daļas, astotās daļas un devītās daļas izpratnē pārkāpuma kvalificēšanai pēc Latvijas APK 80.panta ceturtās daļas.

Ņemot vērā minēto, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka administratīvais pārkāpums nepamatoti kvalificēts kā nelikumīgas medības pēc Latvijas APK 80.panta ceturtās daļas, līdz ar to ir prettiesiski ierobežotas viņa tiesības, jo Latvijas APK 80.panta ceturtās daļas sankcija neparedz iestādei un tiesai alternatīvas tiesības lemt jautājumu par ieroča konfiskāciju, savukārt, Latvijas APK 181.panta pirmās daļas sankcija to paredz.

Lietā iegūto pierādījumu kopums liecina par to, ka ir izdarīts Latvijas APK 181.panta pirmajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums. Saucot pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 181.panta pirmās daļas, sūdzības iesniedzējs lūdz neuzlikt sodu – medību ieroča konfiskāciju, bet uzlikt naudas sodu.

[7] 2020.gada 10.augustā Kurzemes apgabaltiesā saņemts Valsts meža dienesta viedoklis par /pers. D/ apelācijas sūdzību.

Iestāde norāda, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, bet /pers. D/ apelācijas sūdzība noraidāma. Tiesa ir vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus – administratīvā pārkāpuma liets materiālus, liecinieku liecības un tiesas sēdē sniegtos abu pušu paskaidrojumus. No lietā konstatētā secināms, ka /pers. D/ nepārprotami atradies medību platībās, kas atrodas ceļa posmā no šautuves līdz apstādināšanas vietai apdzīvotā vietā Renda. Jēdziens "medību platības" nenozīmē, ka tam noteikti jābūt mežam, jo diennakts tumšajā laikā medījamie dzīvnieki barošanās nolūkos pārvietojas pa nemeža (lauksaimniecības) platībām, tai skaitā pa apdzīvotām vietām. Sūdzībā norādītais, ka sūdzības iesniedzējs nav atradies, tas ir, nav apstādināts medību platībās, neatbilst lietas apstākļiem kopumā.

Iestāde par nekorektu uzskata sūdzībā norādīto, ka /pers. D/ nekādā gadījumā nav veicis medības Ministru kabineta 2014.gada 22.jūlija noteikumu Nr.421 "Medību noteikumi" 33.punkta izpratnē, tas ir, viņš nav gaidījis medījamo dzīvnieku, nav tam piegājis tuvāk vai pievilinājis, līdz ar to nav veicis medības. Minētā norma definē likumīgas medības, nevis darbības, kuras veicot /pers. D/ ir izdarījis nelikumīgas medības. Iestādes ieskatā attaisnot nelikumīgas darbības (medības) ar normatīvajos aktos neparedzēto darbību iztrūkumu liecina par vēlmi izvairīties no atbildības un soda.

Praksē ir pierādījies, ka nelikumīgas medības notiek uz laukiem tieši gar autoceļu malām, tiek atrasti dzīvnieki vai konstatētas nomedīšanas pazīmes. Par to nereti liecina aculiecinieku sniegtā informācija, ka ir redzēti transportlīdzekļi no kuriem raidīti šāvieni pa dzīvniekiem. Turklāt tiek šauts kā pa transportlīdzekļa logu, tā arī, personai izkāpjot no transportlīdzekļa.

Iestāde vērš uzmanību uz to, ka tieši šajā ceļa posmā no šautuves līdz Rendai, netālu no pagrieziena uz Kuldīgas novada Ozoliem, 2019.gada 20.septembrī tika konstatētas nelikumīgas medības, kur, šaujot no ceļa, tika nomedīti divi staltbriežu buļļi, par ko Valsts policijā ir uzsākts

kriminālprocess un notiek izmeklēšana. Minētais norāda uz to, ka šādā viedā nelikumīgas medības ir iespējamas un tās notiek. Tāpat Iestāde vērš uzmanību uz to, ka nav retums gadījumu, ka "aizķēries" ieroču somas rāvējslēdzējs pēkšņi sāk nevainojami darboties pārbaudes laikā.

Par nekorektu Iestāde atzīst sūdzībā salīdzināto apdzīvoto vietu Rendu ar Raiņa bulvāri Rīgā, jo apstākļu kopsakarība ir būtiski atšķirīga, kaut arī no likuma viedokļa būtu saskatāma līdzība.

Iestāde par apšaubāmu uzskata treniņšaušanu šautuvē, jo saskaņā ar tiesā sniegtajām liecībām ne šautuves vadītājs, ne arī kāds cits instruktors šajā nodarbībā nav piedalījies. Arī ieraksts šautuves žurnālā 25.oktobrī, kad /pers. D/ esot tur atradies ap plkst.16.00, izraisa šaubas, jo interneta vietnē *kuldiga.pilseta24.lv* atrodamā informācija norāda, ka šautuve darbojas trešdienās un ceturtdienā, bet 2019.gada 25.oktobris ir piektdiena. Tādējādi izdarītie ieraksti žurnālā ir 24.oktobris – ceturtdiena un 6.novembris – trešdiena. No 25.oktobra līdz 6.novembrim citu ierakstu nav. Iestāde pieļauj, ka šo ierakstu bija iespējams izdarīt arī pēc pārkāpuma konstatēšanas, tas ir, 26.oktobrī. No šautuves vadītāja /pers. N/ liecībām secināms, ka viņš faktiski nekontrolē šautuvē notiekošās darbības.

/pers. D/ lūgums nekonfiscēt ieroci, jo ar to ir sasniegti augsti rezultāti, aizstāvot Latvijas godu starptautiskajās un pasaules mēroga sacensībās, Iestādes ieskatā vērtējams kritiski. Sacensībās netiek izmantoti termālie tēmēkļi, bet jebkura tēmēkļa nomaiņa saistīta ar ieroča piešaušanu no jauna. Sūdzības iesniedzējs, uzstādot savam ierocim termālo tēmēkli, it kā lai trenētos, nepārprotami paudis savu nodomu izmantot to nelikumīgām darbībām.

Iestāde vērš uzmanību uz to, ka /pers. D/ tiesas sēdē un apelācijas sūdzībā norādītais, ka termālais tēmēklis apstādināšanas brīdī bijis izslēgts un nav bijis gatavs lietošanai, jo tā ieslēgšanas laiks ir ap divām minūtēm, daļēji atbilst konstatētajai situācijai. Vienlaicīgi tiek noklusēts fakts, ka termālā tēmēkļa izslēgšanai nepieciešamas vien trīs sekundes (iekārtas tehniskais raksturojums). Minētais nozīmē, ka termālo tēmēkli bija iespējams izslēgt mirklī, kamēr policijas inspektors piegāja pie automašīnas, kas, visticamāk, ir noticis.

Turpmāk Iestāde norāda, ka /pers. D/ kā pieredzējušam medniekam un profesionālam sporta šāvējam ir zināmas normatīvo aktu prasības medību un ieroču izmantošanas jomā, līdz ar to skaidrojums par aizmāršību un rāvējslēdzēja bojājumu vērtējams kritiski. Tāpat pretrunas rada sūdzībā norādītais, aprakstot salīdzinošo gadījumu – transportlīdzeklī, kurā atradās personas nevērības dēļ neizlādēts un šai personai piederošs medību ierocis (par ieroča neizlādēšanas faktu pati persona nezina, jo pieļauta nevērība) un fakts, kas konstatējams no /Valsts amatpersona/ 2019.gada 28.oktobra dienesta ziņojuma un tiesas sēdē liecinātā, ka pārbaudes brīdī uz jautājumu, vai ierocis nav pielādēts, /pers. D/ atbildējis apstiprinoši, ka ierocis ir pielādēts.

Iestādes ieskatā sūdzībā izteiktais lūgums taisīt jaunu spriedumu un lemt par administratīvā soda uzlikšanu saskaņā ar Latvijas APK 181.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, vērtējams kā /pers. D/ vēlme izvairīties no pārkāpuma izdarīšanas rīka – ieroča konfiskācijas.

Izvērtējot izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, Iestāde ir piemērojusi minimālo sodu, kādu paredz Latvijas APK 80.panta ceturtā daļa, tas ir, uzlikts naudas sods 40 *euro*, konfiscējot pārkāpuma izdarīšanas rīku – ieroci *BLASER R8 223 REM Nr.R/062736-RB0505496* ar termālo tēmēkli.

Iestāde lūdz atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu un apelācijas sūdzību kā nepamatotu noraidīt.

Motīvu daļa

[8] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma (turpmāk – AAL), kas stājās spēkā 2020.gada 1.jūlijā, 4.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga par to saskaņā ar normatīvo aktu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

Savukārt atbilstoši AAL Pārejas noteikumu 2.punktam procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas APK, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas APK normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā, vai izpilde).

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītais administratīvais pārkāpums izdarīts 2019.gada 26.oktobrī un administratīvā pārkāpuma lietvedība pirmās instances tiesā uzsākta 2020.gada 2.martā, tātad laikā, kad bija spēkā Latvijas APK.

Ievērojot norādītos apstākļus un minēto tiesisko regulējumu, apelācijas instances tiesa atzīst, ka izskatāmajā administratīvā pārkāpuma lietā gan administratīvās atbildības noteikšanā, gan lietas izskatīšanā piemērojamas Latvijas APK normas.

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apgabaltiesa nonāk pie viedokļa, ka Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 3.jūlija spriedums, ar kuru atstāts negrozīts Iestādes Lēmums, atstājams negrozīts un apelācijas sūdzība noraidāma.

[10] Latvijas APK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

[11] Latvijas APK 243.pants paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā. Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Apgabaltiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Apgabaltiesa konstatē, ka /pers. D/ saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 80.panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, kurā paredzēta administratīvā atbildība par nelikumīgām medībām.

[12] Novērtējusi pierādījumus izskatāmajā lietā, apgabaltiesa nonāk pie viedokļa, ka pirmās instances tiesa atbilstoši Latvijas APK 243.pantam pareizi novērtējusi pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā un pamatoti atzinusi /pers. D/ par vainīgu Latvijas APK 80.panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā, tas ir, nelikumīgu medību veikšanā.

[13] Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa sprieduma 9.lappuses otrajā rindkopā no augšas kļūdaini norādījusi, ka konkrētajā gadījumā nav svarīgs lietošanai sagatavota šaujamieroča atrašanās transportlīdzeklī nolūks, ne arī kaitīgu seku iestāšanās.

[13.1] Apgabaltiesa piekrīt, ka atbilstoši Latvijas APK 80.panta ceturtās daļas dispozīcijai kaitīgu seku iestāšanos kā objektīvās puses pazīmi nav nepieciešamas konstatēt, jo likumdevējs šādu priekšnosacījumu minētajā normā nav minējis, taču tiesa nonākusi pretrunās, norādot, ka nav svarīgi skaidrot, kādam nolūkam lietošanai sagatavots šaujamierocis atradies automašīnā. Šeit tiesa vērš uzmanību tam, ka pirmās instances tiesa motīvos būtībā paudusi pamatotu viedokli, ka /pers. D/ veicis nelikumīgas medības, kas, protams, saistāms arī ar transportlīdzeklī atrasto lietošanai sagatavoto šaujamieroci.

[13.2] No lietā iegūtajiem pierādījumiem konstatējams, ka transportlīdzeklī atradās /pers. D/ piederošs ierocis, kas bija sagatavots lietošanai, tas ir, ierocis atradās vaļējā ieroču somā ar vienu patronu stobrā un četrām patronām padošanas mehānismā, kas pievienots ierocim, kā arī ierocis bija aprīkots ar nakts redzamības tēmēkli un klusinātāju.

[13.3] Ministru kabineta 2014.gada 22.jūlija noteikumu Nr.421 „Medību noteikumi" 33.pants nosaka, ka par lietošanai sagatavotu uzskata medību šaujamieroci, kas izņemts no iesaiņojuma un gatavs pielādēšanai. Savukārt Ieroču aprites likuma 1.panta 16.punkts nosaka, ka ieroča pārvadāšana ir

nepielādēta un atsevišķi no munīcijas iesaiņota ieroča pārvadāšana, pārnēsāšana vai citāda pārvietošana sev līdzi tādā veidā, ka tā pielietošana nav iespējama. Apgabaltiesa norāda, ka Ministru kabineta noteikumu Nr.421 33.pantā noteiktais ir vērtējams kopsakarībā ar minētā likuma 1.panta 16.punktā noteikto. Ierocis ir paaugstinātas bīstamības objekts un pret šādiem objektiem ir jāizturas ar vislielāko rūpību. Attiecīgi likumdevējs noteicis, ka pārvietojot ieročus, tie ir jāiesaiņo tā, lai to pielietošana nav iespējama.

[13.4] Apgabaltiesai nav pamata šaubīties, ka /pers. D/ kā personai, kurš ir profesionāls sportists šaušanā, arī mednieks, bija labi zināmi normatīvie akti attiecībā uz ieroču pārvadāšanas noteikumiem, ko viņš pats arī apstiprina, tādēļ tiesa netic viņa apgalvotajam, ka nav varējis aizvērt ieroču somu (lai gan lietā noskaidrots, ka tās rāvējslēdzējs darbojies nevainojami) un, ka aizmāršības pēc ieroci arī atstājis pielādētu. Ievērojot to, ka /pers. D/ vadītājā transportlīdzeklī atradās arī izšautu patronu čaulītes, gan Iestāde, gan tiesa pamatoti atzinušas, ka /pers. D/ veicis nelikumīgas medības.

[13.5] Šādos apstākļos pirmās instances tiesas motīvos paustais viedoklis, ka nav svarīgi skaidrot, kādam nolūkam lietošanai sagatavots šaujamierocis atradies automašīnā, atzīstams par nepareizu un no motīvu daļas izslēdzams.

[14] Attiecībā par sūdzībā izteikto lūgumu nekonfiscēt sūdzības iesniedzējam piederošo medību ieroci, apgabaltiesa norāda, ka AAL, kurš stājies spēkā 2020.gada 1.jūlijā, attiecībā pret sūdzības iesniedzēju ir labvēlīgāks.

Saskaņā ar AAL 4.panta otro daļu normatīvajam aktam, kas mīkstina sodu, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks.

Latvijas APK 80.panta ceturtās daļas sankcijā kā obligāts sods ir paredzēts konfiscēt pārkāpuma izdarīšanas rīkus un priekšmetus.

AAL 14.pantā ir uzskaitīti par administratīvo pārkāpumu piemērojamie soda veidi, kuru starpā nav paredzēta pārkāpumu izdarīšanas rīku un priekšmetu konfiskācija.

Savukārt AAL 83.pantā ir noteikts, ka konfiskācija ir administratīvā pārkāpuma izdarīšanas rezultātā iegūtās mantas vai administratīvā pārkāpuma izdarīšanas priekšmeta, vai ar administratīvo pārkāpumu saistītas mantas piespiedu bezatlīdzības atsavināšana valsts īpašumā, kā arī noteikts, ka konfiskācija nav administratīvais sods.

Atbilstoši AAL 85.panta pirmajā daļā noteiktajam administratīvā pārkāpuma priekšmets ir rīki un līdzekļi, kuri bija paredzēti vai tika izmantoti administratīvā pārkāpuma izdarīšanai. Savukārt atbilstoši minētā panta otrajā daļā noteiktajam administratīvā pārkāpuma izdarīšanas priekšmetus konfiscē vai atdod atpakaļ to īpašniekiem vai likumīgajiem valdītājiem.

Tādējādi konstatējams, ka AAL normas sūdzības iesniedzējam ir labvēlīgākas, jo neparedz obligātu administratīvā pārkāpuma izdarīšanas priekšmetu konfiskāciju. Ievērojot minēto, izvērtējams, vai ir konfiscējams sūdzības iesniedzējam piederošais medību ierocis, kas aprīkots ar termālo kameru – optiku un klusinātāju.

[14.1] No Sodu reģistra uzziņas par personas sodiem administratīvā pārkāpumu procesā redzams, ka /pers. D/, neskatoties uz to, ka ir mednieks ar ilggadēju pieredzi, piedalās šaušanas sacensībās un viņam ir zināmi ieroču pārvadāšanas nosacījumi, iepriekš vairākas reizes saukts pie administratīvās atbildības par ieroču aprites noteikumu pārkāpšanu, tāpat iepriekš sodīts par nelikumīgām medībām. Minētais norāda uz to, ka sūdzības iesniedzējs ignorē likuma prasības un sistemātiski ļaunprātīgi pārkāpj ar ieroču apriti noteiktās likuma normas. Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējam pamatoti konfiscēts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas rīks – medību ierocis C1 karabīne *BLASER R8223 REM* Nr.R/062736-RB0505496, kas aprīkota ar termālo kameru – optiku *PULSAR APEX* Nr.764004994 un klusinātāju *ULTRA* Nr.246690415.

[15] Tādējādi pirmās instances tiesas spriedums, ar kuru atstāts negrozīts Iestādes Lēmums, ir atstājams negrozīts, bet /pers. D/ apelācijas sūdzība kā nepamatota noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Vadoties pēc Latvijas APK 289.[12] panta otrās daļas 1.punkta, 289.[22] panta, Kurzemes apgabaltiesa

nosprieda

Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 3.jūlija spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. D/ sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2020.gada 18.septembris.

Tiesnesis referents K.Līcis

Tiesnese I.Rozīte

Tiesnesis D.Aktumanis